

тило, че иде влѣхва-та, наченѣло да лае грѣ-
могласно. Влѣхва-та поискалъ да го подлъсти и
хвърлилъ му едно кѣсче хлѣбъ за да млѣ-
кне. „Махни ся оттукъ, бездѣлику! — казало
куче-то, — ты искашь нѣгли да изневѣрѣхъ
господара си, кой-то толкова-си години мя
и храни и пои? Не! не! —“ И послѣ
хватило да лае още по-высоко, что-то събу-
дило домашни-ты и влѣхва-та побѣгнѣлъ за
да го нехванѣтъ.

Нѣравоученіе.

1. Нѣма по-добро нѣчто, отъ да бѣдемъ вѣр-
ны и послушны на свои-ты благодѣтели.
Мы обычямы и животны-ты за вѣрность-тѣ
имъ: а кой може да не хвали и да не
обычя вѣрныя чловѣкъ?
2. Не трѣбва да си мълчимъ, кога-то можемъ
да не оставимъ да стане зло.

ТАБЛИЦА 22.

Нѣравоучителны приказки.

КОНЬ И ГОСПОДАРЬ.

Единъ добръ конь много врѣмя служилъ
на своя господарь и съ голѣмо усьрдіе оралъ
му земѣ-тѣ, возилъ му дръва и носилъ му
товары; най-сѣтнѣ остарѣлъ, ослабнѣлъ, та
чяето ся спрѣпинѣлъ подъ товара и падалъ.

Еднажъ той былъ така тяжко натоваренъ,